

hans Lod deri. Dog maa saadant Erstatningskrav mod Mandens Særeje gøres gældende ved Søgmaal inden et Aar, efter at Hustruen er bleven vidende om den Omstændighed, hvorpaa det begrundes, og for saa vidt Erstatning søges i Mandens Lod i Fællesboet, inden en Maaned efter at dette er kommen under Skifte.

I det i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Tilfælde kan Hustruen i Stedet for at angribe Retshandler, gøre Erstatningskrav gældende mod Mandens Særeje eller hans Lod i Fællesboet paa samme Maade som efter denne Paragrafs 2det Stykke.

Det har sit Forblivende ved D. L. 5—1—10. *)

§ 12. Hustruens før Ægteskabet paadragne Forpligtelser paa-hvile Manden personlig, for saa vidt andet ikke er vedtaget i en før Ægteskabet oprettet og tinglæst Ægtepagt.

§ 13. Retshandler, som Hustruen indgaar med Hjemmel i D. L. 5—1—13, **) jfr. Frd. 11. Septbr. 1839 § 7, kunne som forpligtede Manden gøres gældende mod Fællesboet.

Erstatningskrav uden for Kontraktsforhold samt Udgifter, be-virket ved strafbart Forhold, som Hustruen under Ægteskabet paa-drager sig, kunne kræves udredede af Fællesboet med Ret for Manden til Fyldestgørelse af hendes Særeje, af hendes Selverhverv (jfr. § 26) eller af hendes Lod i Fællesboet ved dettes Deling.

Andre Forpligtelser, som Hustruen paadrager sig under Ægte-skabet, kunne kun fordres fyldestgjorte af hendes Særeje, af hendes Selverhverv (jfr. § 26) eller af hendes Lod i Fællesboet, naar dette skiftes.

§ 14. Naar Manden er umyndiggjort, tilkommer det den fuld-myndige Hustru i Forbindelse med Værgen at bestyre Fællesfor-muen.

§ 15. Retshandler, hvorved Hustruen gør sig ansvarlig eller medansvarlig for Mandens Gæld eller Forpligtelser, ere, hvad enten de betegne sig som Forløfte, Endossement, skadesløs Transport eller deslige, eller de fremtræde under anden Form, men dog skønnes i Virkeligheden at sigte til at paadrage hende et Ansvar eller Med-ansvar af ovennævnte Art, ugyldige, medmindre der for dem haves eller erhverves Godkendelse af Overøvrigheden (Amtmanden, i Køben-havn Overpræsidenten) paa det Sted, hvor Hustruen har fast Bopæl.

Det samme gælder ogsaa om Retshandler, hvorved hun frafalder en hende tilkommende Sikkerhed i Mandens eller Fællesboets Gods.

*) Den, som gift er, maa ej saaledes sine Midler til anden afhænde, med mindre Hustruen med hannem derom ens er. („Fledføring“, noget lignende som Aftægt.)

**) Husbond er ej pligtig til at svare til den Gæld eller Kontrakt, som hans Hustru eller Barn gør, imens de er i Fællig med hannem, med mindre det klarligen bevises, at saadant er sket med Husbondens Vilje og Videnskab eller ogsaa til fælles Nytte og uomgængelig Fornødenhed.